

dono sapie. Septima. n. beatitudo ē. Beati pacifici: qm̄ filii dei vocabūc. vtrūq; āt horū ptinet immediate ad caritatem. nā de pace oī i ps. Pax multa diligentib; legē tua. et aplus dīc Ro. 5. Caritas dei diffusa ē i cordib; nostris p spūs sc̄m q datus i nob. q gdē ē spūs adoptiōis filiorū i q̄ clamam' abba pater: ut dīc Ro. 8. ḡ septia btitudo magi d; attribui caritatib; sapie. P. Unū qdōq; magis manifestat p primū effectu q̄ p remotū. s; pximū effectū sapie videt eē caritas: fm̄ illud H̄ap. 7. Per nationes i alias sanctas se transserit. amicos dei et pphbas cōstituit. pax aut et adoptio filiorū videtur eē remoti effectū cū pcedant ex caritate ut dictū ē. ḡ btitudo sapientie respōdens deberer magis determinari fm̄ dilectionē caritatis q̄ fm̄ pacē. P. Jaco. 3. dīc. Que desurū ē sapia: primū q dē pudica ē: deinde āt pacifica: modesta: sua dibilitas: bōis cōsentīes: plena mīa et fructibus bonis: iudicās sine similitudine. btitudo ḡ cor respōdens sapie nō magis debuit accipi fm̄ pacē q̄z alios effectū celestis sapie. H̄z dīc ē qdō Aug. dīc i li⁹ de fm̄e dñi i mōte. q̄ sapientia r̄ueit pacificis i qb; null⁹ mor⁹ rebelis s; obrepans rōni. Ro. dō q̄ septia btitudo argue adaptat dono sapie et q̄tū ad meritū et q̄tū ad pīmū. Ad meritū qdē pertinet qdō dīc: beati pacifici. pacifici aut dicūt q̄ pa ce faciētes uel i seip̄is uel i alīs. q̄z vtrūq; cōtingit p bō ea i qb; pax constituit ad debitu ordinē redigunt. Nā pax est trāgllitas ordinis ut Aug. dīc i 9⁹ de ciui. dei. ordinare āt ptinet ad sapiaz ut p̄z p ph̄m i principio metaph. et iō ē pacificū cōueniēter attribuit sapientie. Ad primū āt ptinet qdō dīc: filii dei vocabunt. dicūt āt alīq filii dei q̄tū p̄cipiat filiūtines filii vñigeniti et nālis: scdm̄ illud Ro. 8. Quos preciūt cōformes fieri i maginis filii sui. q̄ quidē ē sapia genita. et iō partcipando donū sapie ad dei filiationē bō pt̄git. Ad primū ḡ dō q̄ caritatis ē h̄re pacē s; facere pacē ē sapie ordinatis. filiū āt spūs sanctus i ratū dīc spūs adoptiōis i q̄tū p eu⁹ daf nobis filiūtido filii nālis q̄ ē genita sapia. Ad secundum dō q̄ illud ē intelligendū de sapia i cōcreta q̄ p se nobis vnit p donū caritatis. et ex bō reuelat nobis mysteria quorū cognitio ē sapia i fusa. et iō sapientia infusa q̄ est donū nō ē causa veritatis. s; magis effectus. Ad tertium dō q̄ sicut iā dicūm ē.

ad sapiam scdm̄ q̄ ē donū ptinet nō solum cōtemplari dīna. s; etiā regulare būanos actū i q̄ gdē directione p̄ occurrit remotio a malis q̄ ūrian̄ sapie. vñ et timor dīc eē iniūz sapie i q̄tū facit recedere a malis. vltimū āt ē sicut finis quo oīa ad obitū ordinē redigātur. qdō ptinet ad rōnē pacis. et iō cōuenientē Jacobus dīc q̄ sapia q̄ desurūz ē q̄ ē donū spūs sc̄i. primū ē pudica q̄i vitans corruptelas peccati. deinde āt pacifica qdō ē finalē effe ctus sapie: prop̄ qdō ponit beatitudo. Ja vō oīa q̄ ūsequit manifestat ea p q̄ sapia ad pacē p̄ducit ordīe 2gruo. nā boi p̄ pudicitias a corruptel recedenti p̄ occurrit q̄ q̄tū ex se pōt modū i oīb; teneat. et q̄tū ad bō mode sta. 2⁹ ui in his i gbus ipse sibi nō sufficit aliorum moniti ac gescat. et q̄tū ad bō subdit. sua dibilit. et bō duo ptinet ad bō q̄ bō ūseq̄ pacē i seip̄o. s; vltterius ad bō q̄ bō sit pacificū etiā alīs p̄ regriū ut bonis eoꝝ nō repugnet. et bō ē qdō dīc: bonis cōsentīes. 2⁹ q̄ defectib; p̄imi et cōpatias in affectu. et subueniat i effec tu. et bō ē qdō dīc: plena mīa et fructib; bōis. 3⁹ regriū ut caritatine emendare p̄ctā satagat. et bō ē qdō dīc: iudicās sine similitudine. ne l. correctionē p̄tendēs oīdū intēdat explere.

Cinde ɔside

Orandū ē de stulticia q̄ oppo nū sapie. Et circa bō querū tur tria. p̄ vtrū stulticia op ponat sapie. 1⁹ vtrū stulti cia sit p̄ctū. 3⁹ ad qdō vtiū capitale reducat

Ad primū sic proce

ditur. Vides q̄ stulticia nō opponat sapie. Sapiē. n. directe vides opponi iſpiētia s; stulticia n̄ vides eē idē qdō iſpiētia: q; iſpi entia vides eē soluz circa dīna sicut et sapia. Stulticia āt se bō et circa dīna et circa būana. ḡ sapie nō opponit stulticia. P. Unū op positorū nō ē via p̄ueniēdi ad aliud. s; stulti cia ē via p̄ueniēdi ad sapia; dīc. n. i. ad Corl. 3⁹. H̄is vides inter vos sapiens eē i hoc se culo stultū fiat ut sit sapiēs. ḡ sapie nō oppo nū stulticia. P. Unū oppositorū non ē cā alterius. sapia āt ē cā stulticie: dīc. n. Jere. x⁹. Stultū factū ē oīs bō a sc̄ia sua. sapia autē q̄ dam sc̄ia ē. et Isa. 47⁹ dīc. Sapia tua et sc̄ia bō decepit te. decipi āt ad stulticiā ptinet. ḡ sa piētiae nō opponit stulticia. P. Isidor⁹ dīc

in li^o ethimologiarū. q̄ stult̄ ē q̄ pignomini
am nō cōmouet ad dolorē. t̄ q̄ nō mouet in
iuria. h̄ p̄tinet ad sapia spūalez: ut Greg^o
dič i^o moral. ḡ sapie nō opponit stulticia.
Hz h̄ ē q̄ Greg^o dič i^o moral. q̄ donū sa
plentie daf h̄ stulticiā. **R**o dicendū q̄ no
mē stulticie a stupore v̄ eē sumptum. vnde
Isidoro dič i^o ethimologiaz. Stultus ē qui
pp̄ter stupore n̄ mouet. Et differt stulticia
a fatuitate sicut ibidē dī: q̄ stulticia iportat
hebetudinē cordis t̄ obtusionē sensuū. fatui
tas at iportat totale spūalis sensus p̄uatōez
t̄ id cōuenient stulticia sapie opponit. sapi
ens. n. ut ibidē Isidor^o dič. dī: ē a sapore:
ga sicut gustus est aptus ad discretionem sa
poris ciborū. sic sapiē ad oinoscentiā rerū
arq̄ causarū. vnde p̄ q̄ stulticia opponit sa
pietie sicut h̄riū. fatuitas at sicut pura nega
tio. nā fatuus carer sensu iudic. di. Stultus at
bz sensu h̄ hebetatū. sapiē at subtile et p̄sp̄i
cace. **A**d primū ḡ dicendū q̄ sicut Isido
rus ibidē dī: ispiētis h̄riū ē sapiētī eo q̄ si
ne sapore ē discretiōis et sensus. vñ idē vide
tur eē ispiētia cū stulticia. p̄cipue at videt
aliḡ ēē stultus q̄ patif defectū i summa iudi
ciy q̄ attēdīs fm cāz altissimā. nā si deficiat
in iudicio circa aliḡ modicū nō ex bz voca
tur aliḡ stult^o. **A**d secundū dō q̄ sic est
quēdā sapia mala ut s̄ dictuz ē q̄ dī sapia se
culi: q̄a accipit p̄ cā altissima et fine ultimo
aliḡd trenū bonū. ita ēt ē aliḡ stulticia bona
buic sapie male opposita p̄ quā aliḡ frēa
contēdit. t̄ de hac stulticia logf apls. **A**d
tertiū dō q̄ sapia seculi ē q̄ decipit t̄ facit
eē stultū apud deū: ut p̄z paplī. i. ad Cor. 3.
Ad quartū dicendū q̄ nō moueri iuri
is q̄nq̄ gdē ḵtingit ex bz q̄ hōi nō sapiunt
trena h̄ lola celestia. vnde bz nō pertinet ad
stulticiam mudi h̄ ad sapiam dei: ut Greg^o
ibidē dič. q̄nq̄ at ḵtingit ex bz q̄ hō ē simili
citer circa oia stupidus: ut p̄z i amētibus q̄
nō discernit qd sit iuria. t̄ bz p̄tinet ad stul
ticiā sim plūcī.

Ad secundū sic pro cedit. Videſ q̄ stulticia nō sit p̄cīn. Nullū enī p̄cīn puenit in nob̄ a nā. h̄ qdā sūt stul ticiā nālē. ḡ stulticia n̄ ē p̄cīn. **P**. Omne pec catū ē voluntariū ut Greg^o dič. sed stulticia nō est voluntaria. ḡ nō ē p̄cīn. **P**. Omne p̄cīn oppōit alicui p̄cepto dīno. h̄ stulticia

nulli p̄cepto oppōit. ḡ stulticia nō ē p̄cīn
Hz h̄ ē qdō dī p̄v. p̄. Prosperitas stultorū
p̄det eos. h̄ nullus p̄det nisi p̄ p̄ctō. ḡ stulti
cia ē p̄cīn. **R**o dō q̄ stulticia sicut victuz
ē: iportat quēdā stupore sensus i iudicādo.
t̄ precipue circa altissimā cām q̄ ē finis vlti
mus t̄ sūmū bonuz. circa qdō aliḡs p̄t pati
stupore in iudicando duplicit. vno mō ex di
spositione nālī sicut p̄z i amētib^o. t̄ tal stul
ticia nō ē p̄cīn. alio mō s̄cītū imergit hō sen
suū rebua trenis ex q̄reddis et̄ lensus in
ep̄tis ad p̄cipiendū dīna: fz illud. i. ad Cor.
2: Alī hō n̄ p̄cipit ea q̄ sūt spūs dei sicut ēt
hōi h̄nti gustū infectū malo h̄uō nō sapiūt
dulcia. t̄ talis stulticia ē p̄cīn. Et per hoc p̄z
r̄nō ad primū. **A**d secundū dicendum q̄
quis stulticiā nullus velit: vult tñ ea ad q̄o
sequit ēē stultū. s. abstrahere s̄esus suū a spi
ritualib^z t̄ imergere trenis. t̄ idē ēt origit
in alīs p̄cīs. nā luxuriosus vult delectatio
nē fine q̄ nō ē p̄cīn: q̄nq̄ nō simpliciter ve
lit p̄cīn. velle. s. fr̄ni delectatione fine p̄cīn
Ad tertīū dō q̄ stulticia oppōit p̄ceptis
q̄ dātū de cōtēplatiōe vitatis dībus s̄ ba
bitū ē cū de scīa t̄ itēlectu agere.

Ad tertīū sic proce

ditur. Videſ q̄ stulticia nō sit filia luxurie.
Greg^o. n. 31° moral. enumerat luxurie filias
inc̄ q̄s tñ nō cōtineſ stulticia. ḡ stulticia nō
p̄cedit ex luxurie. **A**p̄l's dič. i. ad Cor.
3: Sapia huius mudi stulticia ē apud deūz.
h̄ sic Greg^o dič x^o moral. sapia huius mundi
ē cor machinationib^z tegere: qdō p̄t ad ou
plicity. ḡ stulticia ē magis filia duplicitai
q̄ luxurie. **R**o Ira aliḡ p̄cipue vertūs i
furorē t̄ i sānā q̄ p̄tinet ad stulticiā. ḡ stul
ticia magis orī ex ira q̄ ex luxurie. **H**z h̄
ē qdō dī p̄v. **T**atī eā seq̄. s. meretrice i
rans q̄ ad vincula stult^o trahaf. **R**o dō q̄
sicut iā dictū ē. stulticia fm q̄ est peccatum
p̄uenit ex bz q̄ s̄esus spūalis hebetat^o ē ut n̄
fit apt^o ad spūalia iudicāda. maxime autem
que ē circa matīas delectatiōes q̄bus aīa
maxime absorbef. t̄ id stulticia q̄ ē p̄cīn ma
xime nascitur ex luxurie. **A**d primū ḡ dō
q̄ ad stulticiā p̄tinet q̄ hō habeat fastidiū
de deo t̄ de donis ipsi^o. vñ Greg^o duo nume
rat inter filias luxurie que p̄tinet ad stultici
am. s. odiū dei. t̄ despotōem futuri q̄si

Dilectionis

dituidēs stulticiā i duas partes. Ad secūdū dicēdū q̄ verbū illud apti nō ē stelligenduz causalit̄ s̄ essētialis: qz. s. ipsa sapia mudi est stulticia apud deū. vnde nō oportet q̄ q̄cūq̄ pertinēt ad sapiam mundi sint cā hui⁹ stul tie. Ad tertū dicēdū q̄ ira ut s̄ dictū ē ex sua acuitate maxie imutat corporis nām vnde maxime causat stulticiā q̄ puenit ex i pedimēto corpali. s̄ stulticia q̄ pronenit ex ipedimēto spūali. s. ex imersiōe mētis ad frēna maxie puenit ex luxuria ut dictū ē.

Onsequen ter post virtutes theolo gicas. p̄ siderādū ē circa v̄tutes cardinales. t̄ p̄ de prudētia scdm se. 2° de p̄rib⁹ ei⁹. 3° de dono ei corriđēte. 4° de vi tuis oppositis. 5° de p̄ceptis ad b̄ p̄tinētib⁹ Circa primū querūt sedecī. p̄ v̄tz pruden tia sit i volūtate uel i rōne. 2° si ē i rōne vtrū i practica tñi uel ē i speculatiua. 3° vtrū sit cognoscitiua singulariū. 4° vtrū sit v̄t⁹. 5° vtrū sit virtus spālis. 6° v̄tz p̄stituat finein ūtutib⁹ moralib⁹. 7° v̄tz cōstituat mediuz in eis. 8° v̄tz p̄cipe sit p̄p̄r⁹ actus eius. 9° v̄tz sollicitudo uel vigilātia p̄tieat ad prudētia. 10° v̄tz prudētia se extendat ad regi mē multitudiñ. 11° v̄tz prudētia q̄ ē respectu boni prop̄ sit eadem specie cū ea que se ex tendit ad bonū cōe. 12° v̄tz prudētia sit i s̄b ditis an soli i principib⁹. 13° v̄tz iuueniāt i malis. 14° v̄tz iuueniāt i oib⁹ bonis. 15° v̄tz iuueniāt nob̄ a nā. 16° v̄tz pdaf p̄bliuīdez.

Ad primū sic procedit. Vides q̄ prudētia nō sit in vi coḡscitiua s̄ i vi appetitiua. Dic̄. n. Greg⁹ i il⁹ de morib⁹ ecclie. Prudētia ē amor ea q̄b⁹ adiu uaf ab eis q̄b⁹ ipedi⁹ sagaci⁹ eligēs. s̄ amor nō ē i vi coḡscitiua s̄ i appetitiua. ḡ pruden tia ē i vi appetitiua. P. Sic ex p̄dicta diffi nitide apparet. ad prudētia p̄tinet eligē sagaciter. s̄ electio ē actus appetitiue v̄tutis ut s̄ habitū ē. ḡ prudētia nō ē i vi coḡscitiua s̄ i vi appetitiua. P. P̄bs dic̄ i 6° ethicou. q̄ i arte quidē volēs peccās eligibilior⁹ est. circa prudētia aut̄ min⁹ quēadmodū t̄ circa v̄tu tes sed virtutes morales de q̄bus ibi loquīt̄ sūt i parte appetitiua: ars at i rōne. ḡ pruden tia magis ē i pte appetitiua q̄ i rōne. S̄

3 ē qd̄ Aug⁹ dic̄ i li⁹. 83. q. Prudētia ē cogni tio rerū appetenda t̄ fugiendarū. P̄ di cendū q̄ sicut Isido⁹ dic̄ i li⁹ ethimologiaz prudens dicit q̄si porro videns p̄spicaz enī ē t̄ certorū videt casus. visio at nō ē v̄tutis appetitiue s̄ cognoscitiue. vnde manifestuz ē q̄ prudētia directe pertinet ad v̄m coḡsci tiuā nō at ad v̄m sensitivā: qz p̄ eā cognoscimus solū ea q̄ p̄sto sunt t̄ sensib⁹ offerūt. cognoscere at futurū ex p̄sentib⁹ uel preteri tis qd̄ p̄tinet ad prudētia p̄prie rōnis ē. qz b̄ per quādā collatōnē agit. vnde relinq̄t q̄ prudētia p̄prie sit in rōne. Ad primū ḡ di cendū q̄ sicut s̄ dictū ē. voluntas mouet oēs potētias ad suos act⁹. prim⁹ at actus appetitiue v̄tutis ē amor: ut s̄ dictū ē. sic ḡ prudētia dicit eē amor: ut nō qd̄ essentialit̄ s̄ i q̄tū amor mouet ad actū prudentie. vii t̄ postea subdit Aug⁹ q̄ prudētia ē amor bene discer tens ea q̄bus adiuuēt ad tendēdū i deū ab his q̄bus ipediri p̄t. oīcīt at amor discernē i q̄tū mouet rōem ad discernendū. Ad s̄z dō q̄ prudens considerat ea que sunt p̄cul i q̄tū ordinans ad adiuuandū uel ipediēdū ea q̄ sūt p̄ficiātī agenda. vnde p̄z q̄ ea q̄ s̄i derat prudētia ordināt ad alia sicut ad finē eoꝝ at q̄ sūt ad finē ē cōsiliū i rōne t̄ electō i appetitu. q̄rū duorū cōsiliū magis p̄prie pri net ad prudētiā. dic̄. n. ph̄s i 6° ethicou. q̄ prudētia ē bñ cōsiliati⁹. s̄z q̄ electio p̄supponit. cōsiliū. ē. n. appetit⁹ p̄cōsiliati ut dr i 3° ethicou. iō ēt el. ḡ p̄t attribui prudētiae cō sequēter. i q̄tū. f. electionē p̄ cōsiliū dirigit. Ad tertū dō q̄ laus prudētiae non s̄istit in sola consideratiōe sed in applicatione ad opus qd̄ ē finis practice rōnis. t̄ iō si i b̄ de fectus accidat marie ē contrariū prudētiae: q̄ sicut finis ē porissim⁹ i uno q̄bz. ita t̄ d̄fec t̄ q̄ ē circa finē ē pessim⁹. vñ ibidē ph̄s s̄bdit q̄ prudētia nō ē solū cū rōne sicut ars. bz. n. ut dictū ē applicationē ad opus quod sit p̄ voluntatē.

Ad secundū sic procedit. Vides q̄ prudētia nō solū p̄tineat ad rōnē practicā s̄ etiā ad speculatiuā. Dic̄. n. p̄ ver. x. Sapia ē viro prudētia. s̄ sapia p̄cīpali⁹ cōsistit i cōtēplatō. ḡ t̄ prudētia. P. Amb⁹ dic̄ i p̄ de officiis. prudētia in veri iue stgatōe v̄sat. t̄ scie plenioris iſudit cupidita tē. s̄ b̄ pertinet ad rationē speculatiuam. ḡ